

Les deu coses que potser no sabies de Jordi Sànchez, candidat de JxCat al Congrés

L'expresident de l'ANC va ser dirigent de la Crida a la Solidaritat, conseller de la ràdio i la televisió públiques a proposta d'ICV i adjunt al Síndic de Greuges abans de fer el salt a la política de partit

Jordi Sànchez, abans del referèndum de l'1-O | Adrià Costa

Primer des de la presidència de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i després des de les presons de Lledoners i Soto del Real, Jordi Sànchez (Barcelona, 1964) s'ha convertit en un dels dirigents clau per entendre l'evolució del procés català i tots els fets que van desembocar en el referèndum i la declaració de la independència. President del grup parlamentari de Junts per Catalunya (JxCat) des del gener del 2018 i ara candidat de l'espai postconvergent al Congrés, Sànchez té una trajectòria àmplia en l'activisme independentista i també en diverses responsabilitats professionals. Repassem deu apunts del seu currículum que potser no sabies.

1. La Crida a la Solidaritat, activa durant els vuitanta i els noranta, va ser un planter de joves dirigents independentistes. Entre ells s'hi trobava Sànchez, que va començar la militància en aquesta organització al costat d'altres dirigents que acabarien fent el salt a responsabilitats més altes, com és el cas d'Àngel Colom. El destí -i les vicissituds del procés i de la reorganització de l'espai postconvergent- l'ha portat a ser el president de la Crida Nacional per la República (<https://www.naciodigital.cat/noticia/171766/qui/es/qui/direccio/crida/lidera/jordi/sanchez>), impulsada per Carles Puigdemont i Quim Torra.

- 2.** El salt a l'espai postconvergent el va fer a les eleccions del 21-D com a número dos de Puigdemont. El fitxatge es va concretar quan Sánchez ja era a la presó de Soto del Real -porta privat de llibertat des del 16 d'octubre del 2017 de forma ininterrompuda (<https://www.naciodigital.cat/noticia/140581/sanchez/cuixart/empresonats>) -. En el seu moment, el PDECat va celebrar el fitxatge, però després la relació s'han anat distanciant arran de la integració del partit i la Crida, no resolta i polèmica.
- 3.** Abans d'entrar en aquesta òrbita política, a Sánchez se'l considerava un home proper a ICV. De fet, durant vuit anys va ocupar el càrrec de conseller de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV), l'antiga denominació de la CCMA.
- 4.** La seva proximitat amb ICV també va fer que Rafael Ribó, antic màxim dirigent de l'espai ecosocialista al Parlament, el nomenés com a adjunt al Síndic de Greuges. El va captar quan era director de la Fundació Jaume Bofill, de referència en el món de l'ensenyament. Com a adjunt al Síndic va decidir optar a la presidència de l'ANC en el moment en què Carme Forcadell, estatutàriament, havia de deixar el càrrec.
- 5.** Les eleccions per escollir màxim dirigent de l'ANC tenen dues fases. En la primera es voten els membres del secretariat, i després són ells els qui escullen president o presidenta. Per això sempre es mira amb lupa qui és el membre del secretariat que rep més vots. L'any 2015, quan ja era notori que Sánchez es postulava com a successor de Forcadell, va quedar quart en primera instància per darrere de Liz Castro, Rosa Alentorn i Agustí Alcoberro. Quan es va presentar a la reelecció, un any després, Castro va tornar a ser la dirigent més votada de l'Assemblea en la primera votació.
- 6.** Una de les primeres decisions que va prendre com a president de l'ANC va ser propiciar i avalar la llista de Junts pel Sí, formada per CDC i ERC. Va formar part de les negociacions contrarellotge a Palau que van culminar en una candidatura liderada per Raül Romeva, Carme Forcadell, Muriel Casals, Artur Mas i Oriol Junqueras.
- 7.** Com a president de l'ANC disposava de bona relació amb Mas. De fet, els seus crítics sempre li han retret certa proximitat amb David Madí, assessor àulic de l'expresident de la Generalitat. Sánchez, després del pas al costat del líder de l'antiga Convergència, l'acostumava a visitar al despatx que té al Palau Robert per tractar l'actualitat política. Un dels aspectes en els quals coincidia amb Mas era que calia convocar eleccions després del referèndum de l'1-O. Així ho va fer arribar a través de Ribó en la reunió a Palau del 25 d'octubre del 2017, que va acabar amb la decisió d'anar a nous comicis autonòmics. El posicionament de Sánchez el va revelar el Síndic al Parlament (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166355/carta/sanchez/puigdemont/abans/27-o/calen/eleccions/preso/no/serveix/res>) .
- 8.** La justícia espanyola li ha impedit en dues ocasions ser candidat a la investidura (<https://www.naciodigital.cat/noticia/152564/suprem/torna/vetar/investidura/sanchez>) . Ni tan sols va fer cas a la decisió del comitè de drets humans de les Nacions Unides per atendre la demanda de defensa dels seus drets polítics va amorosir la intransigència del magistrat Pablo Larena.
- 9.** No només ha patit les decisions de la justícia, sinó també les d'Institucions Penitenciàries. Va ser qui el va castigar (<https://www.naciodigital.cat/noticia/153423/dur/castig/jordi/sanchez/gravar/missatge/campanya>) el desembre del 2017 per haver gravat un missatge de veu emès en el míting central de JxCat de la campanya de les últimes eleccions catalanes. Al seu advocat, Jordi Pina, li va desaparèixer un mòbil en els primers dies de visitar-lo a Soto del Real, on va coincidir amb Sandro Rosell.
- 10.** La repressió ha fet que vagi camí dels 600 dies a la presó, amb el consegüent impacte en la dinàmica familiar. La seva filla petita, quan va saber que li demanaven 17 anys de presó, va exclamar: "Quan surti el pare, ja seré una senyora". Així ho va revelar Susanna Barreda, la seva

parella, en un documental emès per TV3.